

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3062/2022
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невенка Драговић Аркудинскиј адвокат из ..., против туженог „АМС осигурање“ а.д.о. из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7196/20 од 11.02.2021. године, на седници већа одржаној 04.07.2024. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7196/20 од 11.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7196/20 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27506/16 од 26.06.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати, и то: за физичке болове 200.000,00 динара, за страх 200.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности 720.000,00 динара и за душевне болове због наружености 56.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених износа у првом ставу изреке и то за још: за физичке болове 280.000,00 динара, за страх 160.000,00 динара, за душевне болове због умањења животне активности 80.000,00 динара и за душевне болове због наружености 124.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 249.055,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7196/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог потврђена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете причињене тужиоцу услед саобраћајне незгоде у којој су учествовали возач путничког возила осигуран од аутоодговорности код туженог и тужилац као пешак. Побијаном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев. Ревизијом се оспорава допринос тужиоца као пешака и истиче да је пренизак у односу на одлуке у којима је утврђено слично чињенично стање. Међутим, по налажењу овог суда, побијана одлука је донета уз примену одговарајућег материјалног права, а спорна правна питања су везана за конкретну чињеничну ситуацију и да допринос настанку штете зависи од утврђених околности, па је тако решење спорног односа странака зависно од утврђене чињеничне подлоге. Притом се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, и у свему понављају наводи истицани у жалби против првостепене одлуке. Побијана другостепена одлука у складу је са судском праксом и правним схватањима, а нема ни услова да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 15.10.2016. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.176.000,00 динара. Дакле, вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**